

DE STER VAN NEDERLAND

HALFMAANDELIJSCH TIJDSCHRIFT VAN DE HEILIGEN
DER LAATSTE DAGEN

1 JANUARI 1937

No. 1

42e JAARGANG

Wij gelooven onderdanig te moeten zijn aan Koningen, Presidenten, Heerschers en Vorsten, in het gehoorzamen, eeren en onderhouden der wetten.

ER IS FEEST IN DEN LANDE

Nederland jubelt, het viert feest! — Lichten en lichtjes verbreiden door hun vroolijk schijnsel het nieuws van het groote gebeuren, waarvoor ook de in de steden ontstoken vreugdevuren hun vlammen hoog doen op slaan.

De blijde gebeurtenis, welke op 7 Januari a.s. aller gedachten zal doen uitgaan naar de residentiestad, welke met haar inwoners en menigten bezoekers getuige mag zijn van het huwelijk van H.K.H. Prinses Juliana en Z.D.H. Prins Bernhard, scheidt allerwege blijdschap en vreugde.

Ook wij voegen onze welgemeende wenschen bij de ontelbaren, welke reeds tot het Bruidspaar werden en zullen worden gericht en ons nederig gebed voegt zich bij dat van duizenden met ons:

Dat 's-Heeren zegen op U daal'

Mogen beiden zeer vele lange en gelukkige jaren tegemoet gaan, zich verheugend in de liefde en het vertrouwen hunner onderdanen en moge de Heere Zijne zegeningen in rijke mate op beider leven en arbeid uitstorten!

HET NIEUWE JAAR

Aan het begin van elk jaar is het de gewoonte, nieuwe besluiten te nemen. Het is het scheidingspunt tusschen het oude jaar, hetwelk is voorbij gegaan en het nieuwe hetwelk te komen staat. Het is vanzelfsprekend, dat wij dan even stilstaan, teneinde het verleden te overdenken en voor de toekomst plannen te maken; ons te verdiepen in herinneringen en droomen, onze moeiten en teleurstellingen weer in gedachten terug te brengen, spijt te betuigen over onze fouten en tekortkomingen, onze zegeningen te tellen en ons te verblijden in de wellicht behaalde successen.

Dan vestigen wij onze aandacht op de toekomst. In het licht van het verleden nemen wij nieuwe besluiten en droomen onze nieuwe droomen. Wij wijden ons wederom aan hooge idealen, edele beginselen en een christelijken maatstaf.

Een verstandig overzicht en waardeeren van het verleden is zeer veredelend en dient elk denkend wezen tot groot nut en voordeel te zijn. Indien wij onszelf in het afgelopen jaar hebben verbeterd, indien wij vooruitgang hebben gemaakt en ons ontwikkeld, indien succes is bereikt, dienen wij te weten te komen, wat dit alles tot stand heeft gebracht. Indien wij fouten hebben gemaakt, laat ons dit feit dan erkennen en er ons voordeel mede doen. Een ding, hetwelk wij moeten vermijden is echter het zich overgeven aan die ziekelijke spijt, welke de menschelijke ziel verwoest. Fouten dienen indien mogelijk te worden gebruikt als hulpmiddelen ter veredeling of als verschansingen tegen toekomstige dwalingen.

Naarmate de tijd henenvliedt, beseften wij meer en meer de kracht en deugd van het volk in de Europeesche zending. Hun ijver en bekwaamheid, hun toewijding aan de Zaak en de doeltreffendheid van hun arbeid zijn ons reden tot trotsch en vreugde. Menigsten vinden wij er, die ernstig en ijverig eerst het Koninkrijk van God en Zijn gerechtigheid zoeken.

Ons hart is vervuld met vreugde, dankbaarheid en erkentelijkheid over hetgeen is verricht en wij weten zeker,

dat met de hulp en leiding van onzen Hemelschen Vader het jaar 1937 grooter succes zal brengen, grooter geluk en meerderen vooruitgang.

Laten wij bij den aanvang van dit nieuwe jaar ons vereenigen en eendrachtelijk voortgaan. Laat elk hart vervuld zijn met den geest van vergevensgezindheid. Laat elk persoon zijn tekortkomingen beseffen en die zijner vrienden, naasten en medewerkers geringachten. Herinnert u: „Geloof, hoop en liefde; doch de grootste van deze is de liefde”. De Heere zelf heeft gezegd: „Weest één, en indien gij niet één zijt, gij zijt de Mijnen niet.” (*Leer en Verbonden* 38:27).

Besluiten, nieuwe besluiten, hernieuwde voornemens om beter te doen, zijn niet alleen wenschelijk aan het begin van het jaar, doch iederen dag. Actieve leden der Kerk hernieuwen hun verbonden veelvuldiger. Zij, die strikter in overeenstemming leven met de leeringen en het voorbeeld van Hem, Die op die volmaakte wijze heeft gewandeld, nemen in dagelijksche gebeden, in de wekelijksche Avondmaalsvergaderingen, en op andere wijze het besluit, hun leven te beteren en anderen meer dienstbaar te zijn. Door de geloovigen worden dagelijks gebeden opgezonden om kracht en bekwaamheid, teneinde verzoeking te weerstaan. Jezus Zelf zeide: „Waakt en bidt, opdat gij niet in verzoeking komt; de geest is wel gewillig, maar het vleesch is zwak”. (Matth. 26:41). „Bidt zonder ophouden”, zegt de Bijbel ons (Thess. 5:17). De Heere Zelf zegt: „Bidt altijd, en Ik wil Mijnen Geest op u uitstorten, en groot zal uw zegen zijn.” (*Leer en Verb.* 19:38). Laat ons den Heere zoeken, terwijl Hij te vinden is; roept Hem aan, terwijl Hij nabij is. (Jes. 55:6).

Wellicht is het belangrijkste van aanbidden wel het waardiglijk nemen van het Avondmaal des Heeren. Het is steeds weer een getuigenis, dat wij gewillig zijn, den naam van den Zoon op ons te nemen, Zijner altijd indachtig te wezen en Zijne geboden te onderhouden, opdat wij altijd Zijnen Geest met ons mogen hebben.

Het is in deze overdenkings- en aanbiddingsmomenten, en bij hernieuwde voornemens, dat wij spijt hebben van onvriendelijke woorden, van onrechtvaardige handelingen, van alles, dat wij gedachteloos, onrechtvaardig en onvriendelijk hebben gedaan.

Laat ons allen bij den aanvang van het nieuwe jaar een door en door grondig zelfonderzoek instellen. Laat ons onszelven beoordeelen naar de Evangeliebeginselen, welke zijn gegeven en zien, hoe juist ons leven en gedrag daarmede in overeenstemming is. Mogen wij ons dan van onze zwakheden en tekortkomingen bekeeren, en voor de toekomst het voornemen hebben, in alle dingen ons uiterste best te doen. Laat ons zelfs verder gaan en dagelijks met deze voornemens bezield zijn. Het is deze onophoudelijke strijd van iederen dag, welke ons helpt, sterk en machtig en goed te worden.

Moge het geheele jaar ons gebed zijn, dat wij en de geheele

wereld steeds nauwgezet in overeenstemming met de volmaakte leerstellingen zullen leven, het volmaakte voorbeeld van onzen Heere en Zaligmaker Jezus Christus.

Richard R. Lyman.

Amy Brown Lyman.

VERSLAG DER UTRECHTSCHER CONFERENTIE

gehouden op 12 en 13 December 1936 te Utrecht

Zaterdagavond 8 uur. — Het schouwspel „Het Licht der Waarheid” werd opgevoerd; zoowel de opvoering als de opkomst mochten zeer geslaagd heeten, terwijl ook zeer veel vrienden met groote belangstelling het schouwspel hebben gevolgd.

Zondagmorgen 10 uur. — Onder leiding van districtspresident H. G. Bingham, onder wiens leiding alle vergaderingen der conferentie stonden, werd aangevangen met het gezamenlijk zingen van lied no. 41: „Luister en glorie”, waarna Oud. R. S. Gourley, werkzaam te Utrecht, voorging in gebed. Na het voorstellen van autoriteiten van Kerk en zending, gevolgd door eenparige ondersteuning, zong het Utrechtsche zangkoor lied no. 105: „Cumorah”. Achtereenvolgens spraken Zr. M. v. d. Hazel van Utrecht, Zr. J. Gorsselink van Arnhem en Br. C. J. Schaap van Utrecht over hun persoonlijke getuigenis van het *Boek van Mormon*, waarna Oud. R. L. de Korver, gemeentepresident te Arnhem, de geschiedenis van het voortkomen van het *Boek van Mormon* door middel van den profet Joseph Smith uiteenzette. Van Br. en Zr. P. Combee van Utrecht hoorde men een duet. Zr. Jansje Copier, secretaresse der Genealogische vereeniging, besprak Lehi's visioen, zooals te vinden in het *B. v. M.*, terwijl Oud. J. Dieu Jr., werkzaam te Rotterdam, het samengaan van geloof en werken aantoonde. Gezamenlijk werd gezongen lied no. 173: „Hope van Israël”, waarna Zr. H. F. Lyon besprak, hoe Christus ook op het westelijk vasteland tijdens Zijn bezoek aan bewoners daarvan de kinderen tot Zich nam en hen zegende en Zijn liefde jegens hen te kennen gaf. Als laatste spreker hoorde men van Br. E. Ylst van Amsterdam, die evenals alle voorgaande sprekers(sters) aantoonde, van welk een groote waarde het *Boek van Mormon* voor ons is.

Na het zingen van lied no. 137: „De nacht vliedt heen” door alle aanwezigen, sprak Oud. J. D. Hodges, senior-ouderling te den Haag, dankzegging uit.

Zondagmiddag 3 uur. — Als openingslied werd gezongen lied no. 63: „Hoort naar des profeten stem”, waarna Oud. J. P. Vorkink, werkzaam te Arnhem, bad. Het Utrechtsche koor zong vervolgens lied no. 40: „God's wonderbaar werk”, waarna men hoorde van Oud. William Mulder, opziener der Zondagsscholen in de zending. Spr. behandelde het onderwerp „Geloof” en toonde aan, dat Nephi betreffende het verkrijgen van de platen van

Laban een groot geloof bezat. Door ons geloof werkt ons levenskompas of niet, evenals dit het geval was met het kompas, hetwelk Lehi vond. Zr. J. Kaland van den Haag zette daarna uiteen, dat ons bij het bestijgen van den berg des levens twee zusters bij de hand houden, n.l. gehoorzaamheid en doorzettingsvermogen. Nephi leert ons deze eigenschappen door zijn leven. Hij was het voorbeeld van zijn familie en voorbeeld brengt zeer veel tot stand. Onze houding tegenover God dient te zijn als die van het kind tegenover zijn ouders, gehoorzaamend zonder te vragen waarom, wetend, dat het goed zal uitkomen. Oud. J. Dieu Jr. bracht een zangsolo ten gehoor, waarna Oud. F. B. Jex, werkzaam te Utrecht, behandelde, waarom rechtvaardigheid door gehoorzaamheid tot stand komt. Wij stellen ons vertrouwen in menselijke macht, welke onvolmaakt is. Wij vragen ons af, waarom er zoovelen gebrek lijden aan lichamelijk voedsel, terwijl er tevens zoovelen gebrek aan geestelijk voedsel lijden. III Nephi 6: 4, 5, 10-15, 18 geeft hierop een duidelijk antwoord. Ongehoorzaamheid en hoogmoed brachten deze wantoestanden met zich. Door Br. F. v. d. Veur van Utrecht werd een krachtig opwekkingswoord gesproken tot het zich abonneeren op *De Ster*, waarna Zr. W. Verstrate van Amsterdam een orgelsolo ten gehoor bracht. Zr. J. A. Riet van Rotterdam toonde vervolgens aan, dat gebed in al onze werken noodzakelijk is. Christus heeft het voorbeeld daartoe gegeven, doch ook in het *Boek van Mormon* zijn bewijzen hiervoor te over te vinden. Nephi alsmede andere profeten wisten, in eigen kracht niets te kunnen volbrengen. Doch ook met betrekking tot het gebed is een voorwaarde gesteld, te vinden in II Nephi 4: 35. Ons gebed dient in nederigheid te worden geuit, geloovig, terwijl ook volharding daarbij niet uit het oog wordt verloren.

Tot slot werd door alle aanwezigen lied no. 65: „Eert den profeet” gezongen, waarna Br. J. Bosklopper van Hilversum dankgebed opzond.

Zondagavond 7 uur. — Lied no. 38: „Vat moed, alles wel” werd als openingslied door allen gezongen; Br. B. v. d. Hazel, gemeentepresident van Utrecht, ging voor in gebed, waarna het koor lied no. 196: „Dauw des hemels” zong. Na een inleidings toespraak van Oud. H. G. Bingham omtrent de echtheid van het *Boek van Mormon* en de voorspellingen, hieromtrent gedaan, hoorde men van Br. D. Anjewierden Jr., 1en raadgever in het Utrechtsche gemeentepresidentschap. Indien het *Boek van Mormon* van begin tot einde een leugen is, aldus spr., is de Kerk van Christus een fabel. De leerstellingen in den Bijbel zijn echter eveneens in het *B. v. M.* te vinden. Men vergelijke ter ondersteuning van deze bewering b.v. Jer. 31: 29-30 en Mor. 8: 10, 11. Het *Boek van Mormon* is niet in de plaats van den Bijbel te stellen, doch ondersteunt de leerstellingen van den Bijbel. Na een zangsolo van Oud. R. J. Willey van Rotterdam sprak Br. A. Hartman,

raadgever in het Rotterdamsche districtspresidentschap. Wanneer het is, aldus spr., dat in deze eeuw zooveel verlichting is, dan is het, omdat God contact met Zijn kinderen heeft. In II Nephi 3:7, 11, 15 wordt de komst van een ziener voorspeld. Het feit van de echtheid van zijn zienerschap wordt bewezen door de profetieën, welke Joseph Smith heeft geuit en welke hun onmiddellijke vervulling hebben gevonden, terwijl nog andere op vervulling wachten. *Het Leiderschap van Joseph Smith* geeft ons een duidelijk inzicht in zijn bekwaamheid als profeet en leider. Oud. J. J. v. Langeveld, president van het Rotterdamsche en Amsterdamsche district, voerde aan, dat hoewel de tooneelen, welke zich voordeden tijdens de kruisiging van onzen Heiland, vreeselijk en boven beschrijving zijn, toch na deze kruisiging een glorieuze opstanding was.

Hij werd door velen gezien, doch het was in de gedachten der menschen zoo vreemd, dat zelfs Thomas het niet kon gelooven. Dit was het begin der opstanding. De Schriften spreken van twee algemeene opstandingen. De eerste begon met Christus en straks, als Hij zal wederkomen, zal deze nog steeds aan het voortgaan zijn. Omtrent deze waarheden vindt men ook in het *Boek van Mormon* getuigenis gegeven. Nephi en Samuel e.a. getuigen er van. De opstanding was de eindsom en het groote doel, waarvoor Christus kwam.

Na een duet van Oud R. J. Willey en Oud. J. Dieu Jr. hoorde men als laatste spreker van President T. E. Lyon. Er zijn vele leerstellingen, welke zuiver door menschen zijn gemaakt, zooals omtrent den val en zonden. Volgens hun begrip hebben onze eerste ouders van het begin af het verkeerde pad betreden en zijn de menschen zondig en boos. God had echter twee tegenovergestelde geboden gegeven en wij zijn in staat, hiervan de waarheid te begrijpen. II Nephi 2:15 geeft ons hieromtrent een verklaring. Christus heeft den dood overwonnen, zoodat ook wij uit de dooden zouden kunnen opstaan. Hij heeft echter niet alles gedaan, doch alleen, wat wij niet doen kunnen, en wij zijn verplicht, de werken te doen, welke ons tot Hem zullen voeren. Stelt derhalve ook een onderzoek naar het *Boek van Mormon* in, want het bevat leeringen, welke nergens op aarde te vinden waren, toen het Boek hersteld werd. Ze zijn te verdedigen en te bewijzen op grond van God's Woord.

Door alle aanwezigen werd tot slot lied no. 48: „De Geest Gods" gezongen, waarna Oud. J. v. Drimmelen, gemeentepresident te Delft, dankzegging uitsprak.

GROETEN VANOVER DE OCEAAN

Door middel van *De Ster* zenden de broeders W. Koster, John Roghaar, Neil W. Kooyman en Henry Visser vanuit Amerika en broeder Pieter Vlam vanuit Ned. Oost-Indië aan al hun broeders en zusters in Nederland hun beste wenschen en hartelijke groeten.

JEZUS DE CHRISTUS

(Les voor Ouders- en Evangelieleerklas)
Voor 3en, 4en en 5en Zondag in Januari 1937.

HOOFDSTUK XXI.

(Vervolg)

Christus, het brood des levens¹⁾

„Voorwaar, voorwaar zeg Ik u; Mozes heeft U niet gegeven het brood uit den hemel; maar Mijn Vader geeft u dat ware brood uit den hemel. Want het brood Gods is Hij, die uit den hemel nederdaalt, en die der wereld het leven geeft”. Zij deden verkeerdt door te denken, dat Mozes hun manna gegeven had; en bovendien was het manna slechts gewoon voedsel geweest, daar zij, die er van aten, steeds weer hongerden; doch nu bood de Vader hun brood uit den hemel aan, hetwelk hun het leven zou verzekeren.

Zooals de Samaritaansche vrouw aan den put die, toen zij den Heere hoorde spreken over water, dat voor immer zou bevredigen, dringend en met de gedachte aan slechts lichamelijk gemak had gevraagd: „Heere, geef mij dat water, opdat mij niet dorste en ik hier niet moet komen om te putten”,²⁾ zoo smeekten ook de menschen, verlangend om zulk een verzadigend voedsel te ontvangen als waarvan Jezus sprak: „Heere, geef ons altijd dit brood”. Wellicht was deze vraag niet van de geheele menigte; er kan in het hart van enkelen hunner wellicht een oprecht verlangen naar geestelijk voedsel zijn geweest. Jezus beantwoordde hun vraag met een uitlegging: „Ik ben het brood des levens; die tot Mij komt, zal geenszins hongeren, en die in Mij gelooft, zal nimmer meer dorsten.” Hij herinnerden hen er aan, dat zij Hem wel hadden gezien en Zijn woorden niet geloofden en gaf hun de verzekering, dat zij, die Hem waarlijk aannamen, zouden handelen, zooals de Vader dat wilde. Toen bevestigde Hij zonder beeldspraak of symbolisme: „Want Ik ben uit den hemel nedergedaald, niet opdat Ik Mijnen wil zou doen, maar den wil Desgenen, die Mij gezonden heeft.” En des Vaders wil was dat allen, die den Zoon wilden aannemen, het eeuwige leven zouden hebben.

Er waren in de synagoge enkelen der oversten aanwezig — Farizeëen, schriftgeleerden, rabbijnen — en dezen, te zamen als de Joden aangeduid, becritiseerden Jezus en murmureerden over Hem, omdat Hij had gezegd: „Ik ben het brood, dat uit den hemel nedergedaald is.” Zij beweerden, dat Hij niets meer kon doen dan eenig ander mensch; Hij was hun bekend als de zoon van Jozef en voor zoover zij wisten was Hij van gewone aardsche ouders en toch had Hij de vermetelheid te verklaren, dat Hij van den hemel nedergekomen was. Hoofdzakelijk eerder tot deze klasse dan tot de gemengde menigte, welke Hem achterna was gesnelde,

¹⁾ Joh. 6:32-59.

²⁾ Joh. 4:13-15; zie hoofdstuk 13.

richtte Hij het verdere van Zijn toespraak. Hij raadde hun aan, hun murmureeringen te staken; want het was zeker, dat zij Zijn bedoeling niet konden begrijpen en Hem daarom niet wilden gelooven, tenzij zij door God zouden worden geleerd, zooals de profeten hadden geschreven ¹⁾; en niemand kon tot Hem komen in de beteekenis van het aannemen Zijner verlossing, tenzij de Vader hen tot den Zoon zou trekken; en niemand, behalve zij, die ontvankelijk, gewillig en bereid waren, kon aldus worden getrokken. ²⁾ Toch is geloof in den Zoon van God een noodzakelijke voorwaarde tot zaligheid, zooals Jezus in Zijn verklaring weergaf: „Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: die in Mij gelooft, heeft het eeuwige leven”.

Toen, tot het symbolisme van het brood terugkeerend, verklaarde Hij: „Ik ben het brood des levens”. In een verdere toelichting verklaarde Hij, dat hoewel de vaders waarlijk manna aten in de wildernis, zij toch zijn gestorven, terwijl het brood des levens, waarvan Hij sprak, allen die er van zouden nemen, het eeuwige leven zou verzekeren. Het brood, zoo verklaarde Hij, was Zijn vleesch. Tegen deze plechtige bekentenis kwamen de Joden wederom op, en zij twistten onder elkander, terwijl sommigen spottend vroegen: „Hoe kan ons deze Zijn vleesch te eten geven?” Op de leer den nadruk leggende, ging Jezus voort: Voorwaar, voorwaar zeg Ik ulieden: tenzij dat gij het vleesch des Zoons des menschen eet en Zijn bloed drinkt, zoo hebt gij geen leven in uzelf. Die Mijn vleesch eet en Mijn bloed drinkt, die heeft het eeuwige leven en Ik zal hem opwekken ten uitersten dage. Want Mijn vleesch is waarlijk spijs en Mijn bloed is waarlijk drank. Die Mijn vleesch eet en Mijn bloed drinkt, die blijft in Mij en Ik in hem. Gelijkerwijs Mij de levende Vader gezonden heeft en Ik leve door den Vader, alzoo die Mij eet, die zal leven door Mij. Dit is het brood, dat uit den hemel nedergedaald is; niet gelijk uwe vaders het manna gegeten hebben en zijn gestorven. Die dit brood eet, zal in der eeuwigheid leven”.

De Joden konden moeilijk voorwenden, dat zij de bedoeling van den Heere als een daadwerkelijk eten en drinken van Zijn stoffelijk vleesch en bloed begrepen. De verklaringen, waartegen zij bezwaar maakten, werden door hen veel beter begrepen dan bij het eerste lezen er van door ons; want te dien tijde was de voorstelling van de wet en de waarheid in het algemeen als brood en de aanname daarvan als een eet- en drinkproces, alledaagsche uitdrukkingen voor den rabbijnen. ³⁾ Dat zij het symbolisme van Christus' leer niet begrepen, was door hun onwil en niet het natuurlijk gevolg van een onschuldige onwetendheid. Het eten en drinken van het vleesch en bloed van Christus was en is in Hem gelooven en Hem als de letterlijke Zoon van God en Verlosser

¹⁾ Jes. 54:13; Jer. 31:34; Micha 4:2; vergelijk Heb. 8:10; 10:16.

²⁾ Aanteekening 9. — ³⁾ Aanteekening 10.

der wereld aannemen, en Zijn geboden gehoorzamen. Hierdoor slechts kan de Geest Gods een blijvend deel van des menschen persoonlijk wezen blijven, zelfs al wordt de hoeveelheid voedsel, welke hij nuttigt, in het lichaam verwerkt.

Het is niet voldoende, de voorschriften van Christus aan te nemen, zooals wij de leerstellingen van wetenschappelijken, filosofen en geleerden zouden aanvaarden, hoe groot de wijsheid van deze wijsgeeren ook moge zijn; want zulk een aanname is door verstandelijk instemmen of vrije uitoefening van den wil en staat geheel afgezien van den bewerker in verband met de leer. De leeringen van Jezus Christus zijn vanwege hun innerlijke waarde blijvend en vele menschen respecteren Zijn leerspreuken, gelijkenissen, gezegden en Zijn diepzinnige philosophische voorschriften, doch verwerpen Hem als de Zoon van God, de Eeniggeborene in het vleesch, de God-Mensch, in Wien de eigenschappen der Godheid met die der menschelekheid waren vereenigd, de gekozen en voor-verordineerde Verlosser der menschheid, door Wien alleen zaligheid kan worden verkregen. Doch het voorbeeld, door Jezus gebruikt — het eten van Zijn vleesch en het drinken van Zijn bloed als typeerend het volledig en absoluut aanvaarden van Hemzelf als de Zaligmaker der menschen, is van het allergrootste belang, want daardoor wordt de goddelijkheid van Zijn Persoon bevestigd en het feit van Zijn voordien bestaand hebbend en eeuwig Godschap. De gedachtenis aan des Heeren Avondmaal, op den avond van Zijn verraad door den Heiland ingesteld, bestendigt het eten van Zijn vleesch en het drinken van Zijn bloed, door het nemen van brood en wijn ter herinnering aan Hem.¹⁾ Het aanvaarden van Jezus als de Christus houdt in gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van Zijn Evangelie; want den Eene te belijden en het andere te weigeren is slechts het zichzelf beschuldigen van gebrek aan overeenstemming, onoprechtheid en geveinsdheid.

De vuurproef. — Velen keeren zich af.²⁾

De waarheid aangaande Hemzelf, zooals door den Heere in deze Zijn laatste toespraak in de synagoge te Kapernaum geleerd, bewees een geloofstoets te zijn, waardoor velen afvielen. Niet alleen de becritiseerende Joden der hooge klasse, wier vijandelijkheid openlijk was bekend, doch zij, die eenige mate van geloof in Hem hadden beleeden, waren geraakt.

Velen dan van Zijne discipelen, dit hoorende, zeiden: „Deze rede is hard; wie kan ze hooren?”

Jezus, Zich hun misnoegdheid bewust: vroeg: „Ergert ulieden dit?” en voegde er aan toe: „Wat zou het dan zijn, zoo gij den Zoon des menschen zaagt opvaren, daar Hij tevoren was?” Zijn hemelvaart, welke op Zijn dood en opstanding zou volgen,

¹⁾ Matth. 26: 26-28; Mark. 14: 22-25; Luk. 22: 19, 20.

²⁾ Joh. 6: 59-71.

wordt hier duidelijk aangetoond. De geestelijke beteekenis van Zijn leeringen werd buiten twijfel gesteld door de verklaring, dat zij slechts door den Geest konden verstaan. „Daarom heb Ik u gezegd, dat niemand tot Mij komen kan, tenzij dat het hem gegeven zij van den Vader”.

Velen verlieten Hem en zochten Hem van dien tijd af niet meer. De gebeurtenis was kritiek; de uitwerking die van ziften en scheiden. De geweldige voorstelling van den Dooper-profeet had het tooneel der vervulling betreden: „Een sterker dan ik komt. Wiens wan in Zijne hand is en Hij zal Zijne dorschvloer doorzuiveren en de tarwe zal Hij in Zijne schuur samenbrengen; maar het kaf zal Hij met onuitblusschelijk vuur verbranden”.¹⁾ De wan was aan het werk en veel kaf werd terzijde geworpen.

Het schijnt, dat zelfs de Twaalven de diepere beteekenis van deze laatste leerstellingen niet konden begrijpen; zij wisten niet, wat te doen, ofschoon geen hunner werkelijk heenging. Niettemin waren de gedachten van enkelen hunner van dien aard, dat het bij Jezus de vraag wekte: „Wilt gijlieden ook niet weggaan?” Petrus, die voor zichzelf en zijn broederen sprak, zeide met vuur en overtuiging: „Heere, tot Wien zullen wij heengaan? Gij hebt de woorden des eeuwigen levens.”²⁾ De Geest van het Heilig Apostelschap was in deze belijdenis merkbaar. Ofschoon zij de leer niet in haar volheid konden begrijpen, wisten zij toch, dat Jezus de Christus was en waren getrouw aan Hem, terwijl anderen zich tot de duistere diepten van afvalligheid wendden.

Terwijl Petrus voor het apostolische lichaam als een geheel sprak, was er onder hen één, die heimelijk in opstand kwam; de verderfelijke Iscariot, die in ergeren toestand verkeerde dan een openlijk verklaarde afvallige, was daarbij. De Heere kende het hart van dien man en zeide: „Heb Ik niet u twaalf uitgekozen? en één uit u is een duivel”.

De geschiedschrijver voegt er aan toe; Hij zeide dit van Judas, Simons zoon; want deze zou Hem verraden, zijnde een van de twaalfen”.

Aanteekeningen

9. **Geloof een gave van God.** „Ofschoon binnen het bereik van allen die ernstig streven om het te verkrijgen, is geloof niettegenstaande dat eene Goddelijke gift, en kan alleen van God worden verkregen (Matth. 16: 17; Joh. 6: 44, 65; Ef. 2: 8; I Cor. 12: 9; Rom. 12: 3; Moroni 10: 11.) Al is deze kosteloos gegeven parel nog zoo passend, zij wordt alleen aan hen gegeven, die door hun ernst toonen dat zij dezelve waardig zijn, en die de belofte geven van bij hare voorschriften te zullen verblijven. Ofschoon geloof het eerste beginsel genoemd wordt van het Evangelie van Christus, schoon het inderdaad de grondslag is van alle godsdienst, toch wordt nog geloof voorafgegaan door ernst van aanleg, en nederigheid van ziel, waardoor het woord van God eenen indruk kan maken op het hart. (Rom. 10: 17). Geen dwang wordt gebruikt in het brengen

¹⁾ Luk. 3: 16, 17; Matth. 3: 11, 12.

²⁾ Vergelijk deze belijdenis (Joh. 6: 68, 69) met Petrus' later getuigenis (Matth. 16: 16). Aanteekening 11.

van den mensch tot eene kennis van God; maar juist zoo spoedig als wij onze harten openen voor den invloed der rechtvaardigheid, zal het geloof wat ten eeuwige leven leidt, ons door onzen Vader worden gegeven." *Artikelen des Geloofs* V: 16.

10. Het geestelijk symbolisme van het eten. „Het denkbeeld van eten, als een beeldspraak voor het ontvangen van geestelijk voordeel, was voor Christus' toehoorders gewoon en werd even gemakkelijk begrepen als onze uitdrukkingen „een boek verslinden" of „iemand's woorden drinken." In Jes. 3:1 worden de woorden „allen stok des broods" door de rabbijnen uitgelegd als te verwijzen naar hun eigen leeringen en zij legden het als regel vast dat waar ook in de Spreuken wordt gesproken van voedsel of drank, dit het bestudeeren der wet beteekende en het doen van goede werken. Het was een gezegde onder hen. „Ten tijde van den Messias zullen de Israëlieten door Hem gevoed worden." Niets was in scholen en synagogen bekender dan de uitdrukkingen van eten en drinken, als beeldspraak gebruikt. „De Messias zal wellicht niet tot Israël komen", zeide Hillel, „want zij hebben Hem alreeds gegeten" — dat is, Zijn woorden gretig ontvangen — in de dagen van Hiskia. Een dergelijke conventionaliteit in de synagogen was, dat de rechtvaardigen de „Shekinah" zouden eten. Het is eigenaardig, dat de Joden in zulke beeldspraak werden onderwezen. Hun rabbijnen spraken nimmer in eenvoudige woorden en het wordt uitdrukkelijk gezegd, dat Jezus zich aan den algemeenen smaak onderwierp, want „zonder gelijkenis sprak Hij tot hen niet" (Mark. 4:34)". — *Geikie Life and Words of Christ*, deel 1, blz. 184.

11. De beslissende aard van de toespraak. Sprekend over het doel van des Heeren toespraak (Joh. 6:26-71), zegt Edersheim (deel II, blz. 36): „Hier zijn wij dan aan het kruispunt van twee wegen; en juist, omdat het het beslissende uur was, bracht Christus zoo duidelijk de hoogste waarheden aangaande Zichzelf naar voren, in tegenstelling met de inzichten, welke de menigte over den Messias had. Het gevolg was weer een andere en een droeviger afval. Velen Zijner discipelen keerden zich af en wandelden niet meer met Hem. Ja, de toetssteen raakte zelfs het hart der Twaalfen. Zouden zij ook niet heengaan? Het was een vóór-ondervinding van Gethsemané. Doch een ding hield hen staande. Het was de ondervinding van het verleden. Dit was de grondslag van hun huidige geloof en aanhankelijkheid. Zij konden niet tot hun oude verleden terugkeeren; zij moesten Hem blijven aanhangen. Daarom sprak Petrus uit naam van allen: Heere, tot wien zullen wij dan gaan? Gij hebt woorden des eeuwigen levens! Neen, zelfs meer dan dat als het gevolg van wat zij hadden geleerd: En wij hebben geloofd en weten, dat Gij de Heilige Gods zijt. Het is evenzoo dat velen onzer, wier gedachten hevig heen en weer zijn bewogen en wier grondslagen ernstig zijn aangevallen, onze eerste rustplaats hebben gevonden in de verzekerende, onaantastbare geestelijke ondervinding van het verleden. Waar heen zouden wij ons om woorden des eeuwigen levens moeten wenden, indien het niet tot Christus was? Indien Hij ons begeeft, dan is alle eeuwige hoop vergaan. Maar Hij heeft de woorden des eeuwigen levens — en wij geloofden, toen zij voor het eerst tot ons kwamen, neen, wij weten, dat Hij de Heilige Gods is. En dit verschaft alhetgeen geloof noodig heeft ter verdere leering. Het overige zal Hij ons toonen, wanneer Hij vanuit ons gezicht is opgevaren. Doch omtrent een dezer Twaalfen wist Christus, dat hij een duivel was — gelijk die engel, die van de hoogste hoogte tot de laagste diepte was terneder gevallen. De afvalligheid van Judas was alreeds in zijn hart opgekomen. En des te grooter de algemeene verwachting en teleurstelling was geweest, des te grooter de reactie en de vijandschap, welke volgden. Het beslissende uur was voorbij en de wijzer op de wijzerplaat wees reeds het uur van Zijn dood aan." (Wordt vervolgd).

DE STER NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE LATERDAAGSCHE HEILIGEN

Redacteur: T. EDGAR LYON - Assistente: JOHANNA A. RIET.

VAN DE REDACTIE

Nieuwjaarsgroet

Weinige verzen in de gansche Heilige Schrift zijn meer toepasselijk op de idealen van ontwikkeling, welke een ieder zich in het nieuwe jaar voor oogen moet houden, dan de woorden van Jezus: „Niemand, die zijn hand aan den ploeg slaat, en ziet naar hetgeen achter hem is, is bekwaam tot het Koninkrijk Gods”. Het verleden is voorbij, en niets, dat wij kunnen doen, is in staat dit terug te roepen, daarom moeten wij geen tijd verspillen met achterom te zien. De toekomst is nog niet geboren en daarom mogen wij ook geen tijd verspillen met ijdel droomen over wat wij in de komende jaren hopen te doen. Doch het *heden* is hier, en nu is het de tijd, om plannen te maken, ons gedrag te verbeteren en voort te gaan met het genomen besluit, een beter leven te leiden, en ons aan het levende Evangelie van Jezus Christus te wijden.

Het jaar 1937 daagt met meer hoop, dan met verscheidene jaren er voor het geval is geweest. Op economisch gebied schijnt er een geringe verbetering in 't zicht. Maatschappelijk is de lucht overladen met dreigende wolken van armoede en lijden, terwijl aan den verren horizon het gerommel van den donder der dreigende oorlogen is waar te nemen. De naties tasten in het duister naar den sleutel tot verlichting van hun lijden en ter vermindering van strijd met hun naasten. Hoewel er de mogelijkheid van een lichte economische verbetering schijnt te zijn, dreigen toch de gevaren van strijd, oorlog, oordeel en dood de aarde te besluispen gelijk de vier ruiters, welke Johannes in zijn openbaring zag.

Er is slechts een manier, waarop deze verschrikkelijke verwoestingen kunnen worden vermeden, welke den goddeloozen zijn beloofd. Deze manier is, de voetstappen te volgen van den nederigen Nazarener, Wiens geboorte wij nog onlangs hebben gevierd.

Bij den aanvang van dit nieuwe jaar bieden wij allen leden en vrienden onze wenschen voor succes en geluk in het komende jaar, met verbetering in het maatschappelijk welzijn van een elk van ons, zoowel als een verbetering van het geestelijk welzijn, welke wij allen behoeven. Moge de Heere ons zegenen met Zijn geest, opdat wij ons gelaat naar het goede zullen wenden, stevig den ploeg zullen hanteeren en met de oogen op het heden gericht, en een glorieuze toekomst voor ons, nimmer achterom zien.

NIEUWJAARSGROETEN

Hoofdkantoor

Bij den aanvang van het nieuwe jaar kunnen wij op het kantoor gemakkelijk den gang van zaken in de Zending overzien; in het leven van de leden in alle gemeenten een blik slaan; de werkzaamheden van een elk bezien en besluiten gewoonlijk onzen statistischen arbeid van het afgelopen jaar. En wij bemerken, dat er meer „Vrede op aarde en in de menschen een welbehagen” onder ons is geweest dan het voorafgaande jaar. Onze werkzaamheid is toegenomen en onze resultaten welverdiend; meer van God's kinderen hebben Zijn licht gezien.

Moge het nieuwe jaar 1937 een grooter jaar van vrede en vreugde, succes en werkzaamheid in ons midden bieden dan tot nu toe het geval is geweest.

Deze wenschen, met de keurzegeningen des Heeren, bidden wij voor ons allen in de Nederlandsche Zending.

R. Julian Willey.

A. Bond Denhalter.

Rotterdamsche District

Zoo juist hebben we plechtig afscheid genomen van 1936, het was een stil en plechtig uur. Tegelijk ging het beste en het droevigste van ons weg. Het jaar overziende, herdachten wij hen, die terugkeerden naar ons geliefd Zion, en hen die verplaatst werden naar andere districten. Wij herinneren van onze broeders en zusters hen, die stierven en geboren werden, hen die wij trouwden en hen die wij doopten. Wij herinneren ons de vele goede uren met U doorgebracht en de vele bezoeken aan onderzoekers en geachte vrienden. Wij hebben vele veranderingen in de Zending meegemaakt en wij zijn onzen Hemelschen Vader dankbaar voor alle successen en zegeningen, uit Zijn hand ontvangen.

Dit alles hebben wij nog eenmaal in 't oog gezien, alvorens 't wegzonk in 't grijs verleden en er was iets plechtigs in dit afscheid, want wij zagen weer een nieuwe eeuwigheid voor ons. De tijd ging langs ons heen en daar ligt weer de weg, dien wij nu inslaan zullen. Wat 1937 ons brengen zal? Van niet één dag zijn wij zeker. Maar we beginnen, alsof de toekomst ons is. Weest sterk en hebt goeden moed, weest niet bang of bedroefd, want de Heere is met U, waar gij ook heengaat. Aan U allen onze beste wenschen voor een gelukkig en voorspoedig nieuwjaar en wij hopen, dat de zegeningen des Heeren in het komende jaar steeds met U zullen verblijven.

Met vriendelijke groeten,

Namens het Rotterdamsche District,

J. J. van Langeveld, Districts-president.

A. Hartman, Raadgever.

Amsterdamsche District

Wederom is de verwisseling der tijden een feit geworden. 't Jaar 1936 met al zijn lief en leed is heengegaan en een gloednieuw jaar heeft zijn intrede gedaan. In 't voorbijgegane tijdperk is op allerlei gebied heel wat gebeurd, waarvoor onze aandacht gevraagd werd. De wereldgebeurtenissen hebben elkander zoo snel opgevolgd, dat zij ons bijna verbijsterd hebben. 't Jaar 1936 zal door velen als een jaar van rampspoed gekenmerkt worden.

Toch behoeft er geen reden te zijn om pessimistisch gestemd te zijn. En in 't bijzonder is er onder de leden onzer Kerk in de Nederlandsche Zending alle reden voor optimisme. Niettegenstaande het vreeselijk wereldgebeuren is de Kerk van Jezus Christus overal met gestadigen tred vooruit gegaan. Het voorbijgegane jaar was één der voorspoedigste, die onze zending in de laatste jaren gekend heeft. En er is dus alle reden tot dankbaarheid. Laat ons als leden der Kerk ook in 1937 onze beste krachten inspannen voor het welzijn van allen. En wat ook in de wereld moge gebeuren, laat ons het doel voor oogen houden, ons door het Evangelie gesteld. Laten wij broedermin aanwakken en onze beste krachten wijden aan het vinden van de oprechten van hart.

De zendelingen van het Amsterdamsche district wenschen de leden der Nederlandsche Zending een gelukkig nieuwjaar toe en hopen dat zij zich ook in het nu begonnen jaar verzekerd mogen houden van de medewerking van leden en vrienden. Tevens spreken zij hun dank uit voor de verleende hulp.

Namens het Amsterdamsche district,
J. J. van Langeveld, Districts-president.

Utrechtsche District

Voor de meesten van ons zal 1936 lang in herinnering blijven als een tijdperk van vooruitgang en succes. Op vele dingen kunnen wij waarlijk trotsch zijn, maar toch blijven er tijden over, waarin wij beter hadden kunnen doen. Ons succes geeft ons moed tot voorwaarts gaan, terwijl het verdriet over ons falen ons tot grootere pogingen aanspoort.

Bij het verlaten van het oude jaar en de intrede van het nieuwe is het gepast en juist, dat wij onzen Hemelschen Vader loven en danken voor de vele rijke zegeningen, die wij van Hem hebben ontvangen. Boven alles zijn wij dankbaar voor het Evangelie van Christus, dat ons langs de moeilijke paden des levens een licht is geworden.

Wij beseffen, dat het Evangelie niet beteekent, dat wij onszelf tot goed doen dwingen maar ons daarin verheugen; ons niet alleen leert, maar eveneens dat wij kennis liefhebben. Het beteekent niet alleen rein te zijn, maar reinheid lief te hebben; het is niet enkel rechtvaardig zijn, maar ook hongeren en dorsten naar rechtvaardigheid.

Dat wij allen den waren geest van het Evangelie gevoelen, ons geestelijk en maatschappelijk ontwikkelen, en nieuwe trappen van vooruitgang bereiken, is ons aller wensch en bede.

Namens het Utrechtsche District :

H. Glenn Bingham, Districts-president.

Groningsche District

Wederom overzien wij het oude jaar met dankbaar hart voor de vele gelegenheden, welke wij hebben gehad, om de eeuwige waarheden aan onze vele vrienden te geven.

Nu is het tijd om een terugblik te werpen en te zien, of wij werkelijk hebben gehandeld overeenkomstig Christus' woorden in Zijn bergrede: „Maar zoekt eerst het koninkrijk Gods en Zijne gerechtigheid en alle andere dingen zullen u toegeworpen worden.” Zijn wij foutzoekers, kwaadsprekers en ruziemakers geweest? Of hebben wij het koninkrijk Gods gezocht en de beteekenis der woorden van Christus geleerd? De vooruitgang, welchen wij hebben gemaakt en de wonderschoone geest zijn voor allen bewijs genoeg, dat door het met oprecht hart zoeken naar God's koninkrijk voor ieder lid der Kerk van Jezus Christus gelegenhedsdeuren zullen worden geopend tot het verspreiden der geluksboodschap.

Laat ons vol levenskracht en geestdrift het nieuwe jaar ingaan en lichten zijn, welke zullen schijnen en onzen Hemelschen Vader verheerlijken. Dat dit het verlangen en voornemen van elk lid en iederen vriend der Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen mogen zijn, is onze nederige wensch.

Namens het Groningsche district,

D. T. Lewis,

Districts-president.

De Zondagsschool

Even wil ik het afgelopen Kerstfeest in uw gedachten doen herleven. Denkt aan den mooi-versierden Kerstboom met haar brandende kaarsjes of lampjes, die lieflijkheid en licht verspreidden en het hart der aanwezigen door zijn blijde boodschap sneller deed kloppen. Meer dan iets anders was het de boom, welke het Kerstprogramma de vredige, gezellige stemming gaf en eensgezindheid in hart en geest tot stand bracht. Er straalde een invloed van uit, welke op een ieder inwerkte.

Ik zie de Zondagsschool als zulk een boom. Iedere Zondagsschool is zulk een levend lichtcentrum. Ze kan niet anders dan haar licht laten schijnen, want ook van haar gaat een zekere invloed uit. Ze is een licht en evenals de lichtjes aan den Kerstboom, brandt ze flauw of helder, alnaargelang de doeltreffendheid, waarmee zij werkt.

Trekt u deze bewering in twijfel? Betwijfelt u den invloed van

een Zondagsschool op het leven van haar leerlingen? Denkt dan aan de mogelijkheid, dat één kaarsje al de andere van uw boom kon aansteken; dat door het weigeren van één lampje alle andere aan hetzelfde snoer ook niet brandden. Wat is de les? Onze geest kan dien van anderen doen ontbranden. Onze glimlach en energie kunnen onze medewerkers, onze leerlingen aanzetten en hun voort doen gaan. En wanneer er slechts één den geest van het werk verliest, moet de geheele organisatie lijden en kan aan het karakter van een of ander klein kind onnoemelijke schade hebben berokkend.

De Zondagsschool verricht haar arbeid rustig en volhardend en zal zulks blijven doen. Zij heeft vele tekortkomingen en veel van haar werk is onvolmaakt. Omdat wij, haar werkers, ongetraind zijn en niet immer op den voorgrond treden en geen lof en eer boeken, laten wij vaak den moed zakken en willen alles neerleggen. Doch indien wij het gansche komende jaar een even stralenden invloed blijven verspreiden als onze vroolijke Kerstboomen, dan vrees ik niet, of onze Zondagsschool laat haar licht zoo schijnen, dat anderen haar goede werken kunnen zien.

William Mulder,
Opziener.

Jeugdwerk

Het schijnt nog zoo kort geleden, dat onze wenschen voor 1936 in het eerste nummer van *De Ster* van verleden jaar verschenen en nu reeds weer staan wij aan het begin van 1937. Ook thans gaat onze dankbaarheid uit naar allen, die ons hun medewerking hebben verzekerd, wetend dat zij niet ons, doch God's werk hebben gediend.

Beseffend, dat de tijd op niemand wacht en onbenutte momenten nimmer voor de tweede maal aankloppen, zullen wij niet alleen met onze beste voornemens bezielde het nieuwe jaar zijn intrede doen maken, doch tevens niet uit het oog verliezen, dat elke week, elke dag, elk uur een onderdeel van dat jaar is en wij dus onze voornemens in het *nu* moeten verwezenlijken.

In deze tijden, welke toch voor allen zoo moeilijk zijn, vraagt de zorg voor het kind en zijn karaktervorming meer dan ooit de aandacht. De invloeden van het ontstellend heden zullen zeker hun sporen bij hem achterlaten, doch gelegenheid biedt zich tevens, hem met beginselen in kennis te brengen, welke hem door het moeilijk heden tot een glorieuze toekomst zullen leiden, terwijl hij door zijn overtuiging daarvan anderen met zich zal medevoeren.

Deze omvangrijke taak is niet aan den enkeling toe te vertrouwen. Allen, doordrongen van waarheid en rechtvaardigheid, zullen zich hiertoe door voorbeeld en gedrag gedrongen moeten gevoelen!

Onze beste wenschen gaan uit naar al God's kinderen en ons gebed is voor hun welzijn en vooruitgang. Moge 1937 met aan-

wending van eigen ontvangen krachten een ieder alles schenken, wat tot zijn veredeling kan strekken.

Het Jeugdwerk Hoofdbestuur.

Aan de J.V.O.O.V.-leden

Wij naderen tot U, o Heer,
Met dankbaarheid en lof,
Wij weten, dat Uw liefd' en gunst
Ons geeft tot danken stof . . .

Zoo gevoelen zich zeker allen, die dienstbaar zijn in het Werk des Heeren. Zoo voelen ook wij ons en naast God wenschen wij een ieder te danken voor datgene, wat ze in het afgelopen jaar voor ons zijn geweest. Onze harten gaan in deze weken uit naar hen, die God boven ons geplaatst heeft en die hun taak zoo devoot vervullen, dat zij een levend voorbeeld van waren Christenzin voor ons zijn.

Mede naar onze medewerksters, die getrouwd de schouders onder het werk der J.V.O.O.V. hebben gezet en ons helpen, door het beste wat in hen is, te geven in de organisaties.

Moge het jaar 1937 een rijken schat van veredeling en ontwikkeling voor ons medebrengen en God zijn gaven mildelijk uitstorten, is de wensch van het

J.V.O.O.V.-Hoofdbestuur.

Houdt de fakkel brandende!!

Door alle tijden heen hebben de Heiligen zich van anderen onderscheiden door de Geestdrift en Geestkracht, waarmede zij hun geloofsidealën predikten en verdedigden.

Misschien vragen sommigen onder ons zich af waar deze hoe-danigheden hun bezieling vonden. Laat dit dan het antwoord zijn: Door eigen toegewijde studie en vooral „toepassing” van de wetten en onderrichtingen van „de” Kerk was het vuur (de fakkel) in hen brandende geworden en door hun *trouw* en doorzetten wisten zij deze fakkel brandende aan anderen over te geven. Bij het einde van 1936 vroegen wij ons misschien af: Hebben wij de fakkel brandende gehouden? Is ons leven een bezielend voorbeeld voor anderen geweest door toewijding aan onze idealen? Heeft deugd onze gedachten onophoudelijk versierd? Mocht u getwijfeld hebben aan het nut van de O.O.V., dan raden wij u aan met allen ernst de idealen der O.O.V. en de waarheden van het Evangelie met elkander te vergelijken en wij garandeeren u, dat de fakkel, die de eerste Heiligen der Laatste eeuw brandende aan ons overgegeven hebben, nieuw voedsel zal vinden en hoog oploaiend haar licht zal werpen op allen die met ons in aanraking zullen komen.

Hartelijk dank voor de ondersteuning die wij mochten onder-vinden in 1936. Wij betuigen u onze gevoelens van vriendschap

en liefde en wenschen u 's Heeren besten zegen toe op den nieuwen weg van 365 dagen in 1937.

Houdt de fakkel brandende!!!

Het J.M.O.O.V.-Hoofdbestuur.

Zustershulpvereeniging

Weer is een jaar voorbij gegaan, snel als een schaduw. Is het altijd schaduw geweest in de Z.H.V., of heeft de zon ook geschenen? Gelukkig kunnen wij zeggen van ja. Dit moet ook het ideaal van iedere zuster in de Z.H.V. zijn, om in dien tijd, die zoo snel gaat, lichten te zijn, niet alleen in de Kerk, maar ook in de wereld. Wat wij ook doen, hetzij goed of kwaad, het blijft ons toegerekend, zegt een bekend gezang, en dit is ook zoo. Het jaar 1936 is voorbij. Het nieuwe jaar staat weer voor ons. Laten de goede dingen, die in het oude jaar van ons zijn uitgegaan, weer met ons medegaan in het nieuwe jaar, ja zelfs, laten wij trachten nog beter te doen, dan wij in het verleden hebben gedaan. De Z.H.V. kan nog beter worden. En dit kan gebeuren, indien wij op Hem vertrouwen, Die onze steun en hulpe is, niet alleen in gelukkige dagen, maar ook in moeilijke omstandigheden. Laten wij allen als zusters in liefde en eensgezindheid met elkander werken, en als één rij geschaard staan om het doel der Z.H.V., — anderen helpen en liefhebben — na te streven. Dit is in het bijzonder de wensch van het Hoofdbestuur der Z.H.V. in Nederland, dat u allen, zusters, een gelukkig 1937 toewenscht.

Het Z.H.V. Hoofdbestuur.

Genealogische Vereeniging

Waarde Broeders en Zusters.

Met groote dankbaarheid mogen we op het scheidende jaar terug zien. Zeker, in het begin van het afgelopen jaar zijn oogenblikken geweest, dat we aan het succes van dit heilige werk in deze Zending wanhoopten. Echter met het verstrijken van de maanden werd de activiteit in de Vereeniging belangrijk grooter en we sluiten het jaar dan ook af met het verzenden van den 3500sten naam naar den Tempel, terwijl eenige honderden namen terug ontvangen zijn, waar reeds het verlossings-werk voor is geschied. 450 leden van deze Zending hebben hun eigen papieren als tempeltestament ingezonden en zichzelf op deze wijze na hun sterven verzekerd van de heilige begiftigingen en de eeuwige vereeniging met hunne geliefden. Hoewel we mochten aannemen, dat een zóo groot gebod van onzen Hemelschen Vader meer algemeen zou gehoorzaamd zijn, mogen we ons toch in het stijgende bewijstzijn van dezen plicht bij onze leden verheugen en voelen we ons in staat, vol moed de toekomst in te gaan.

Een woord van dank en aanmoediging aan onze afdeulings-leiders en hunne medebestuurders is hier zeker op zijn plaats.

Bij alles, wat U geestelijk en lichamelijk moge versterken, wenschen wij U in 1937 toe een innige begeerte het verlossings-werk van Uwe geliefden met groote energie voort te zetten en zoo ge nog niet begonnen zijt, spontaan een aanvang met dit werk te maken. Hoe lang zal U hiertoe de tijd nog worden gegeven? En zeker zal Vader Zijne zegeningen voor dit verheven, onbaatzuchtige liefdebetoon op U uitstorten? Laat ook voor Uwe dooden dit jaar een gelukkig jaar zijn, zij zijn het zeker waardig.

Het hoofdbestuur.

WAT WETEN WIJ VAN ONZE KERKLEIDERS ?

Hoewel wij met velen onzer Kerkleiders door middel van hun toespraken, in *De Ster* opgenomen, eenigszins bekend zijn geraakt, verheugt het ons toch, u thans te kunnen doen weten, dat in elk nummer van *De Ster*, te beginnen met dat van 15 Januari a.s., een artikel zal verschijnen, waarin een lid van het Eerste Presidentschap, den Raad der Twaalven en andere algemeene autoriteiten, zal worden voorgesteld, zoodat wij hen beter zullen leeren kennen en weten, wie zij zijn, wat zij ons leeren en welk voorbeeld zij ons stellen.

Mist u deze schitterende gelegenheid tot kennismaken niet. Hun levensles zij ons allen tot leering!

KERKNIEUWS VAN OVERAL

118e Stake te Chicago georganiseerd op 29 Nov. 1936

President Grant organiseerde de Chicago-stake der Kerk, bestaande uit een district, vroeger een gedeelte der Noordelijke Staten-zending.

Toen Pres. Grant 55 jaar geleden tot het quorum der Twaalven werd geroepen, waren er 27 stakes in de geheele Kerk. In 1918, toen hij tot het Presidentschap der Kerk werd geroepen, was het aantal 76. Heden is het 118. Deze cijfers toonen, meer dan iets anders aan, hoe het Koninkrijk van God zich over de aarde verspreidt en zich hechter op aarde vestigt. Waarlijk „Zion blijft bloeien.”

Japansche Zending heropend

Het Eerste Presidentschap heeft aangekondigd, dat de Japansche Zending, sinds 1924 gesloten, zal worden heropend, met als hoofdzetel Honolulu, Hawai. Er zijn verschillende Japansche gemeenten der Kerk in Hawai, en vanuit dit punt zal het werk in Japan juist worden geregeld. Sinds 1924 werden de gemeenten in Japan door plaatselijke leden geleid.

ONDER DE HOLLANDERS IN HET ROTSGBERGTE

Overleden

OPHEIKENS. — Te Ogden, Utah, is 23 October overleden Tjerk J. Opheikens, zoon van Jacob T. Opheikens en Anneke Fokkens. Hij werd 17 December 1850 te Blijham, provincie Groningen geboren en 24 November 1897 gedoopt door Ouderling Klaas Alkema. In 1872 huwde hij

Jansje Buls, uit welk huwelijk negen kinderen werden geboren. De familie verhuisde in 1902 naar Ogden, waar Jansje Buls-Opheikens 28 Maart 1932 stierf.

Tjerk J. Opheikens heeft in de jaren 1910-1911 een zending volbracht in Nederland. En in 1920 was hij andermaal in zijn vaderland, deze keer op familie- en vriendenbezoek. Zijn kleinzoon: Bert H. Opheikens heeft in de jaren 1929-1931 in de Nederlandsche zending gewerkt.

Op 11 November j.l. overleed Jan Hendrik Meibos, geboren 14 Febr. 1872, zoon van Hendrik Meibos en Ibeltje de Haan. Volbracht een zending voordat hij emigreerde, in de jaren 1899-1902 (34 maanden), uit Amsterdam geroepen. Op 17 September 1902 huwde hij met Hermina Geertruida Bekker, uit welk huwelijk zeven kinderen geboren werden: twee zoons en vijf dochters.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

Aangekomen

Op 17 December j.l. kwamen de volgende zendelingen te Rotterdam aan, die zijn geroepen en terzijde gezet voor zendingsarbeid in dit land: Elmo Dwain Buchanan (Bjoekaen'n) van Venice, Utah; Lorenzo Carl De Haan en Elmer Seymour Van Boerum van Ogden, Utah; Walter Howard Draper (Dreper) van Wellington, Utah; en Arie van Essen van Los Angeles, Californië.

Oud. Buchanan heeft zijn arbeid te Dordrecht aangevangen. Oud. De Haan werkt te Rotterdam-West, terwijl Oud. Van Boerum Haarlem als eerste standplaats is aangewezen. Oud. Draper is te Utrecht werkzaam en Oud. Van Essen is te Arnhem geplaatst. Het is ons oprecht gebed, dat de leidende Geest des Heeren hen immer nabij moge zijn, opdat zij hier in dit land veel goeds voor het Koninkrijk van God op aarde mogen verrichten.

Overplaatsingen en benoemingen

Oud. J. Dieu Jr. is van Rotterdam naar Arnhem overgeplaatst, waar hij als senior-ouderling zal arbeiden. Oud. W. B. Carr van Haarlem naar Utrecht, waar hij als senior-ouderling werkzaam zal zijn. Oud. Nebeker is van Rotterdam-West naar Rotterdam-Overmaas overgeplaatst. Oud. L. A. Argyle werkt thans te Dordrecht als senior-ouderling.

Overleden

HEINIS. — Op 20 December j.l. overleed te Alkmaar Jacob Heinis. Hij werd 8 Maart 1866 te Schermer (N.H.) geboren en 8 Januari 1908 door Oud. Elgin L. Clawson gedoopt. Op 23 December 1936 vond op de gemeente-begraafplaats te Alkmaar de teraardebestelling plaats.

INHOUD

Er is feest in den lande	1	Nieuwjaarsgroeten	13
Het nieuwe jaar	2	Wat weten wij van onze Kerk-	
Verslag Utrechtsche Conferentie	4	leiders	19
Groeten vanover de Oceaan	6	Kerknieuws van overal	19
Jezus de Christus	7	Onder de Hollanders in het	
Van de Redactie:		Rotsgebergte	19
Nieuwjaarsgroet	12	Gebeurtenissen in de Zending	20

Uitgegeven door de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in Nederland, Crooswijkschesingel 16b, Rotterdam (N.)

Verkrijgbaar in alle gemeenten der Zending.

Abonnementsprijs per jaar bij vooruitbetaling: Nederland f3.—,

Buitenland f3.25 — Afzonderlijke nummers 15 cent. — Gironummer 240615.